

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๔๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม

พ.ศ. ๒๕๐๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๖ และมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. ๒๕๐๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๒๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. ๒๕๐๘

(๒) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๒๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. ๒๕๐๘

ข้อ ๒ ชนิดงานในวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมมีดังต่อไปนี้

(๑) งานออกแบบ หมายถึง การกำหนดรูปแบบสถาปัตยกรรมที่ใช้ในการก่อสร้างหรือที่เกี่ยวกับการก่อสร้าง รวมทั้งการศึกษา การวางแผน การกำหนดขอบเขต และการพิจารณารูปแบบสถาปัตยกรรม เพื่อการก่อสร้างหรือที่เกี่ยวกับการก่อสร้าง

(๒) งานอำนวยการก่อสร้าง หมายถึง การบริหารจัดการ หรือควบคุมเกี่ยวกับการก่อสร้าง การซ่อมแซม การดัดแปลง การรื้อถอน หรือการเคลื่อนย้ายอาคารให้เป็นไปตามรูปแบบและรายการสถาปัตยกรรม

(๓) งานพิจารณาตรวจสอบ หมายถึง การสำรวจ การค้นคว้า การวิเคราะห์ การทดสอบ รวมทั้งการหาข้อมูลและสถิติต่างๆ เพื่อเป็นหลักเกณฑ์ประกอบการตรวจและวินิจฉัยงานที่เกี่ยวข้องกับงานสถาปัตยกรรม

(๔) งานวางโครงการและงานแผนผังบริเวณ หมายถึง การกำหนดรูปแบบผังของโครงการในงานสถาปัตยกรรม

(๕) งานให้คำปรึกษา หมายถึง การให้คำแนะนำหรือการตรวจสอบเพื่อให้คำปรึกษาในงานสถาปัตยกรรมตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔)

ข้อ ๓ ให้วิชาชีพสถาปัตยกรรมสาขาและขนาดดังต่อไปนี้ เป็นวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม

(๑) สาขาสถาปัตยกรรมหลัก หมายถึง ชนิดงานตามข้อ ๒ ที่เกี่ยวกับสิ่งก่อสร้างที่บุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้ ซึ่งต้องขออนุญาตก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร รวมทั้งโบราณสถานตามกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ เว้นแต่

(ก) อาคารอยู่อาศัยที่มีพื้นที่ใช้สอยไม่เกิน ๑๕๐ ตารางเมตร

(ข) อาคารเพื่อการเกษตร เช่น โรงนา อาคารเก็บวัสดุทางการเกษตร หรือยุ้งฉางที่มีพื้นที่ใช้สอยไม่เกิน ๕๐๐ ตารางเมตร

(๒) สาขาสถาปัตยกรรมผังเมือง หมายถึง ชนิดงานตามข้อ ๒ ที่เกี่ยวกับการออกแบบและการวางผังโครงการของอาคารหรือกลุ่มอาคารในกิจกรรมเกี่ยวกับการกำหนดที่ตั้ง ความสูง พื้นที่อาคาร ขนาด ที่ว่าง รวมทั้งเค้าโครงสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

(๓) สาขาภูมิสถาปัตยกรรม หมายถึง ชนิดงานตามข้อ ๒ ที่เกี่ยวกับการก่อสร้างภายนอกอาคารเพื่อการใช้สอยและความสวยงามเป็นระเบียบเรียบร้อยของบริเวณ รวมทั้งส่งเสริมคุณภาพชีวิตและสภาพแวดล้อมที่ดี เว้นแต่

(ก) งานที่อยู่ในเขตเทศบาล สุขาภิบาล กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา ดังนี้

๑. งานที่อยู่ในบริเวณพื้นที่ซึ่งกำหนดเป็นที่ดินประเภทอนุรักษ์เพื่อส่งเสริมเอกลักษณ์ศิลปวัฒนธรรมไทยตามกฎหมายว่าด้วยการผังเมืองหรือเขตของโบราณสถานตามกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ และงานที่เป็นโครงการสวนสาธารณะหรือโครงการพัฒนาพื้นที่ว่างเพื่อสาธารณประโยชน์ ทั้งนี้ เฉพาะที่มีพื้นที่ภายนอกอาคารไม่เกิน ๑,๖๐๐ ตารางเมตร

๒. งานใดๆ นอกเหนือจาก ๑. ที่มีพื้นที่โครงการไม่เกิน ๒๕ ไร่

(ข) งานที่อยู่นอกเขตเทศบาล สุขาภิบาล กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา ที่มีพื้นที่โครงการไม่เกิน ๕๐ ไร่

(ค) งานที่เป็นโครงการเพื่อการกสิกรรม

(๔) สาขาสถาปัตยกรรมมัณฑนศิลป์ หมายถึง ชนิดงานตามข้อ ๒ ที่เกี่ยวกับสิ่งทีก่อสร้างขึ้นภายในสิ่งก่อสร้างในงานสถาปัตยกรรมหลัก ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงการใช้สอยจากวัตถุประสงค์เดิมของงานสถาปัตยกรรมหลัก หรือมีผลให้งานสถาปัตยกรรมหลักระบบวิศวกรรมโครงสร้าง ระบบวิศวกรรมเครื่องกล ระบบวิศวกรรมไฟฟ้า ระบบวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม หรือระบบการป้องกันอัคคีภัยอย่างหนึ่งอย่างใดเปลี่ยนแปลงไปจากรูปแบบหรือระบบเดิมที่มีอยู่

ข้อ ๔ ผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมต้องประกอบวิชาชีพตามสาขาและประเภทที่ระบุในใบอนุญาต โดยอยู่ในข้อกำหนดและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) สาขาสถาปัตยกรรมหลัก

(ก) ภาควิชาสถาปนิก

งานในสาขาสถาปัตยกรรมหลักตามข้อ ๒ (๑) (๒) และ (๓) ที่มีขนาดความสูงไม่เกิน ๑๕ เมตร และมีพื้นที่รวมกันทุกชั้นในหลังเดียวกันไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตารางเมตร

(ข) สามัญสถาปนิก

งานในสาขาสถาปัตยกรรมหลักตามข้อ ๒ (๑) (๒) (๓) และ (๔)

(ค) วุฒิสถาปนิก

งานในสาขาสถาปัตยกรรมหลักตามข้อ ๒ (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕)

(๒) สาขาสถาปัตยกรรมผังเมือง

(ก) ภาควิชาสถาปนิก

งานในสาขาสถาปัตยกรรมผังเมืองตามข้อ ๒ (๑) (๒) และ (๓)

(ข) สามัญสถาปนิก

งานในสาขาสถาปัตยกรรมผังเมืองตามข้อ ๒ (๑) (๒) (๓) และ (๔)

(ค) วุฒิสถาปนิก

งานในสาขาสถาปัตยกรรมผังเมืองตามข้อ ๒ (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕)

(๓) สาขาภูมิสถาปัตยกรรม

(ก) ภาควิชาสถาปนิก

๑. งานในสาขาภูมิสถาปัตยกรรมตามข้อ ๒ (๑) และ (๔) ที่มีพื้นที่รวมกันไม่เกิน

๕๐ ไร่

๒. งานในสาขาภูมิสถาปัตยกรรมตามข้อ ๒ (๒) และ (๓)

- (ข) สามัญสถาปนิก
งานในสาขาภูมิสถาปัตยกรรมตามข้อ ๒ (๑) (๒) (๓) และ (๔)
- (ค) วุฒิสถาปนิก
งานในสาขาภูมิสถาปัตยกรรมตามข้อ ๒ (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕)
- (๔) สาขาสถาปัตยกรรมมัณฑนศิลป์
- (ก) ภาควิชาสถาปนิก
๑. งานในสาขาสถาปัตยกรรมมัณฑนศิลป์ตามข้อ ๒ (๑) และ (๒) เฉพาะที่มีพื้นที่ใช้สอยตั้งแต่ ๓๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตารางเมตร
  ๒. งานในสาขาสถาปัตยกรรมมัณฑนศิลป์ตามข้อ ๒ (๓) เฉพาะที่มีพื้นที่ใช้สอยไม่เกิน ๒,๐๐๐ ตารางเมตร
- (ข) สามัญสถาปนิก
๑. งานในสาขาสถาปัตยกรรมมัณฑนศิลป์ตามข้อ ๒ (๑) และ (๒) เฉพาะที่มีพื้นที่ใช้สอยตั้งแต่ ๓๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป
  ๒. งานในสาขาสถาปัตยกรรมมัณฑนศิลป์ตามข้อ ๒ (๓) (๔) และ (๕) ที่มีพื้นที่ใช้สอยไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ ตารางเมตร
- (ค) วุฒิสถาปนิก
งานในสาขาสถาปัตยกรรมมัณฑนศิลป์ตามข้อ ๒ (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕)
- ข้อ ๕ ผู้ใดประกอบการงานใดอันเป็นวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมสาขาสถาปัตยกรรมหลัก ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๒๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. ๒๕๐๘ ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไขตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๒๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. ๒๕๐๘ ในวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้น ประกอบการงานนั้นต่อไปได้จนกว่าจะแล้วเสร็จ แต่ทั้งนี้ ต้องขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ สถาปัตยกรรมควบคุมตามประเภทที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้ภายในสองปีนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้ ใช้บังคับ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

ธานี ศักดิ์เศรษฐ์

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ รักษาการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากปัจจุบันมีการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมในสาขาต่างๆ แพร่หลายอยู่เป็นจำนวนมาก แต่วิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๒๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. ๒๕๐๘ ได้กำหนดวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมไว้เพียงสาขาเดียว คือ สาขาสถาปัตยกรรมหลัก ทั้งยังกำหนดลักษณะและขนาดของงานวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมไว้ไม่เหมาะสม สมควรปรับปรุงเสียใหม่ โดยเพิ่มเติมการกำหนดให้วิชาชีพสถาปัตยกรรม สาขาสถาปัตยกรรมผังเมือง สาขาภูมิสถาปัตยกรรม และสาขาสถาปัตยกรรมมณฑลศิลป์เป็นวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมด้วย รวมทั้งแก้ไขและกำหนดลักษณะและขนาดของงานวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมขึ้นใหม่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ข้อกำหนดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๒๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. ๒๕๐๘ ไม่เหมาะสมกับสภาวะการณ์ปัจจุบัน และไม่ครอบคลุมถึงการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมสาขาที่เพิ่มขึ้นดังกล่าว สมควรปรับปรุงข้อกำหนดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้